

HOMENATGE A L'AUTOR DE 'VIDA PRIVADA'

“Els tinc grossos i rodons com els Pares Felipons”

Josep Maria de Sagarra torna al Palau en el 50è aniversari de la seva mort

Crònica

EVA PIQUER
BARCELONA

Desenganyem-nos, el món funciona així: les coses s'acaben fent perquè hi ha algú que les empeny. No hi ha (gairebé) cap iniciativa que sorgeixi per generació espontània, ni tan sols per una planificació adequada: (gairebé) tot el que es fa en qualsevol camp té al darrere la voluntat, l'esforç i l'empenya d'una o unes persones entestades a tirar-ho endavant. L'homenatge institucional que va rebre ahir Josep Maria de Sagarra al Palau de la Música es va començar a muntar després que el periodista Joan de Sagarra publicés un article empenyat amb el que ell anomena “la cultueta”, però això no diu (gairebé) res ni a favor ni en contra de l'actual conselleria de Cultura: simplement, posa en evidència com funcionen les coses. La qüestió és que Ferran Mascarell va reaccionar, que va trucar l'endemà mateix al fill de Josep Maria de Sagarra i que ahir el Palau va acollir un homenatge com cal (però quatre mesos tard, això sí) a l'autor de *Vida privada*, un d'aquells escriptors que tenen la sort de tenir la desgràcia de ser “massa populars” als ulls dels elitistes que no se sabrien fer entendre ni la meitat de bé. El mateix Sagarra –potser el millor prosista de la literatura catalana del segle XX, amb permís de Josep Pla– ho veia així: “Tot això no és res més que el llepafilisme del'enveja. A mi, l'actitud de certs complcats i refinats minoritaris que conec, en general m'ha fet sempre una certa gràcia, i he pensat que, quan la guineu no les pot haver, diu que són verdes”.

Parlant de temes verds, el moment més divertit de l'espectacle (de dues hores llargues de durada) va arribar quan Montserrat Carulla va recitar el poema satíric *Balada de Fra Rupert*: “Gustós, senyores, m'avinc a explicar-vos com els tinc.

/Els tinc grossos i rodons com els Pares Felipons./I els tinc nets i sense tites com els Pares Jesuïtes./Els tinc frescos i bonics com els Pares Dominics...” Aquí el Palau es va omplir de rialles, demostrant el que subratllaria Josep Maria Espinàs a la mitja part: “Hi ha escriptors que sempre estan de dol, i en canvi Sagarra sovint està de festa”.

I sí, tot plegat va ser una festa, dirigida per Joan Ollé i seguida des de la llotja més propera a l'escenari per Joan de Sagarra, que se sabia l'acte de memòria i es mostrava encantat de la vida de ser al mateix lloc on el seu pare va recitar el 1931 (ha plogut una mica) el famós *Poema de Nadal*.

“Sagarra no només va adreçar-se a tothom sinó que va arribar a tothom, aquest és un dels seus grans mèrits –va afirmar Artur Mas–. Va contribuir a fer de la cultura catalana una cultura més completa, més normal i més moderna”. Però tanta popularitat li va passar factura, com també va recordar el president de la Generalitat: “Va ser un triomfador, una persona aclamada i estimada, i com a tal va rebre crítiques. El nostre país de tant en tant està més pendent de la suspicàcia de la crítica que del reconeixement als qui s'ho mereixen”.

Poemes, cançons i fragments de les memòries es van anar encadenant en les veus dels actors Joan Anguera, Pere Arquillué, Silvia Bel, Ivan Benet, Montserrat Carulla, Enric Majó, Rosa Novell, Josep Maria Pou (que va aixecar els primers “bravos” de la nit amb *La filla del Carmesí*) i Carme Sansa, així com dels músics i cantants Ester Formosa, Roger Mas, Silvia Pérez Cruz, Marina Rossell, Toti Soler, Maurici Villavecchia i del Cor Jove de l'Orfeó Català, que va interpretar *El cant del poble*, l'himne nacional alternatiu a *Els Segadors* durant la Segona República.

“Estic sord i me n'he perdut trossos”, va admetre l'expresident Jordi Pujol, mentre aclaria un malentès: “M'ha semblat que situaven *Vinyes verdes vora el mar* a Port de la Selva, però jo hauria dit que el poema el va escriure Sagarra fent referència a les vinyes de sota de Sant Geroni de la Murtra, les que hi ha entre Badalona i Santa Coloma de Gramenet”. Sagarra és molt Sagarra, i Pujol és molt Pujol. —

ACTORS, MÚSICS I LA PARAULA SAGARRIANA
L'espectacle, que va durar dues hores llargues, va encadenar poemes, cançons i fragments de les memòries de Josep Maria de Sagarra. PERE VIRGILI

